

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 27 februari 1941 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 14 juni 1940 (nr 484) om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m. dels ock i ämnet väckta motioner.

Genom en den 20 december 1940 dagtecknad proposition, nr 5, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

**angående fortsatt giltighet av lagen den 14 juni 1940 (nr 484)
om undantag från gällande bestämmelser rörande
arbetstidens reglering m. m.**

Härigenom förordnas, att lagen den 14 juni 1940 om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m., vilken gäller till och med den 30 juni 1941, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

I samband med propositionen har utskottet till behandling förehaft två i anledning av densamma väckta motioner, nämligen motionerna nr 160 i första kammaren av herr *Linderot* och nr 208 i andra kammaren av herrar *Persson* i Stockholm och *Hagberg* i Luleå.

I motionerna, vilka äro likalydande, har yrkats, att riksdagen måtte besluta avslå propositionen.

I fråga om de skäl, som återopats till stöd för detta yrkande, får utskottet hänvisa till motionerna.

Genom lagen den 14 juni 1940 (nr 484) om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m. har Kungl. Maj:t erhållit befogenhet att vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden förordna, att en eller flera av vissa uppräknade författningar skola, helt eller delvis, sättas ur tillämpning. Ifrågavarande författningar äro lagen om arbetarskydd, lagen om

skyldighet i vissa fall att vid flottled anordna härbärgen åt flottningsarbetarna, lagen om arbetstidens begränsning, lagen om vissa inskränkningar beträffande tiden för förläggande av bageri- och konditoriarbete, skogshärbärgeslagen, lagen om semester, sjöarbetstidslagen, lantarbetstidslagen, arbetstidslagen för detaljhandeln samt butikstängningslagen. Lagen den 14 juni 1940, nr 484, gäller till och med den 30 juni 1941.

Med stöd av sistnämnda lag har Kungl. Maj:t *dels* den 14 juni 1940 meddelat förordnande, att lantarbetstidslagen under tiden till och med den 17 juli 1940 icke skulle äga tillämpning inom Kopparbergs, Gävleborgs, Väster-norrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län, *dels* den 28 juni 1940 utfärdat kungörelse (nr 612) med förordnande att lantarbetstidslagen icke skulle äga tillämpning under tiden från och med den 18 juli till och med den 15 oktober 1940, *dels ock* i ett mindre antal fall meddelat vissa arbetsgivare dispens från bestämmelser i arbetarskyddslagen.

I förevarande sammanhang må anmärkas, att Kungl. Maj:t med stöd av särskild lag den 8 december 1939, nr 831 — vilken lag gäller till och med den 31 mars 1941 — i ett stort antal fall meddelat eftergift från bestämmelserna i 19 § första stycket lagen om arbetarskydd.

Föredragande departementschefen, statsrådet Bergquist, har i propositionen anfört följande:

»Under rådande förhållanden föreligger alltjämt behov av sådant bemyndigande för Kungl. Maj:t, som innefattas i lagen den 14 juni 1940, nr 484. Lagen synes därför böra erhålla fortsatt giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1942.

Enär hinder icke torde möta att i fortsättningen meddela eftergift från bestämmelser i arbetarskyddslagen i samtliga fall, då sådan eftergift anses böra ifrågakomma, med stöd av den nyssnämnda lagen av den 14 juni 1940, lärer anledning däremot icke föreligga att giva lagen den 8 december 1939, nr 831, fortsatt giltighet efter den 31 mars 1941.»

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet.

I förevarande proposition föreslås, att lagen den 14 juni 1940 om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m. skall givas förlängd giltighet till och med den 30 juni 1942.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det i propositionen framlagda förslaget och får alltså hemställa,

A. att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen; samt

B. att motionerna I: 160 och II: 208 måtte anses besvarade genom vad utskottet under A. hemställt.

Stockholm den 27 februari 1941.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Norman, Linder, Hagman,* Tamm, Forslund, Sten, Wistrand* och *Holstenson*;

från andra kammaren: fröken *Hesselgren*, herrar *Hage, Pettersson* i Hällbacken, *Molander* i Härnösand,* *Hermansson, von Seth,* Wallén** och *Lundgren*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
